

4 nō dedit diē p̄ eo qd̄ ē dilexit. Dic̄ nō celo mis̄ da tua. Inq̄lo id māngelis id māsc̄ hominib⁹ quos de tēnē
celestis fac̄. & ueritas tua usq; adnubet. Nubes s̄t p̄phēta qui sc̄dis ymbr̄b⁹ p̄phēte arida cordeū utr̄ tam r̄gant̄
ut ad fructū boni operis p̄fereñdū p̄niquet̄. In h̄s ueritas da ē qd̄ sp̄u sc̄i repleñ uera de xpo & eccl̄a p̄lixer̄.
uilex̄ia nā sic mones dei. Mones s̄t ap̄ti uiratib⁹ eternens sublimati. qui ueritatis claritatē tāquā mones suscep̄t̄.
& om̄s tr̄s suo latrone illustrat p̄ hos montes ad numerata ē nobis uera iustitia quē ē m̄p̄o. Iudicia ma
abyssus multa. Iudicia dei p̄funda & occulta semper tam uila abysso coparant̄. qd̄ humana ratione penetrari non
possunt. Vnde ap̄ls. Oalterudo diuine & scientie dei quā m̄c̄ prehensibilita ei iudicia s̄t. & inuestigabilis m̄c̄ eius
ossumus quoq; abyssum innat̄. lā parte accepere. Corda uidelicet reprobū p̄funda obsecratate tenebrosa. quē
solus d̄s uideat & iudicat. homines & uerita ualibus d̄ne. S̄c enī om̄a erauit ita om̄ia gubernat & regit.
ā. & meunglo dicit. qd̄ un̄ passerū n̄cadit uilaqueu sine p̄missione dei patris. Ita uero sensu homines appellant
m̄geniosus mundi sapientia p̄datos. quos dñs meungelo filius sc̄i appellat. Iumenta uero cardos & reberos uo
cat. qui adeparationē sapientiū sc̄i quali nullā habent rationē. Ita illos ego & istos saluat̄ dñs ea misericordia qua
fæc̄ sole suū orbi sup̄ bonos & malos. & pluit sup̄ iustos & iniustos. qd̄ hieronim⁹ dicit. saluasse fureno tempore
iuabib⁹ p̄fors intelligi qd̄ sine sapientes sc̄i. De quib⁹ ap̄ls. sapientes s̄t ut faciant mala. sive enā bebet̄. Si ad
dñm conuersi fuerint saluerint adnō. Qd̄ admodū multiplicasti misericordiam tuā d̄s. Hoc ei admunitione legendū
ē. Quē admodū. id quantū & quā sufficientē quaq; iugabilit̄ multiplicasti misericordiam. ut enī usq; addignos
quaq; & immortales excedentes. filii aut̄ hominū. inuenimus alarū nuarū sperabunt. filios hominū sc̄i dic & ele
tos quos dñs meunglo filios lucis appellat. Nā & dñs se ipsum filios hominū meunglo uocat. hi ḡ sperabunt uicem
ne. hoc ē iugratione alarū dei. Alij aut̄ duo se testamēta ueris uidelicet & nouū. In quib⁹ quoniam credere uidim
quo in uia sperare debeam inuenimus. Ist aut̄ translatio ab aub̄. quē teneros pullos suis sub ala protegant & fo
uent. ut pluies eore ualeant. Ita & in diuinis scripturis inuenimus. Quo n̄ p̄ceptis dei obedire & in diuina con
replacationē p̄ficere ualeam. Inebriabant̄ ab ubertate domus tuę. Inebriabant̄ id replebunt̄ & saturabant̄
ab ubertate domus tuę. id ab aporiis gecl̄. & diuinis uidelicet scripturis quē m̄gela contentent. Ip̄la ē enī domi
dei cui ubertas atq; deliciae uirtutes s̄t. & diuinarii scripturarii sacra menta quib⁹ inebriant̄ & quās insensi
bles mundo effici n̄t. S̄c enī qui uno uebriat̄ sensu p̄der. qd̄ quē agit n̄telligit. ita quē dei amor reple
rit p̄fecte amundi illū amore. p̄nit̄ abstrahit. ut quasi amissu sensu & exalti positus quē immundo agunt igno
re. It torrente uoluntatis tuę potabis eos. Loren̄ ē aqua enī impetu uenient & quaq; obuia rapiens. Loren̄
& uoluntatis dei sapientia sedim dñm dicit que merita hominis ab affectu mundi quo impetu eripit. ut
nihil illi cogitare nihil agere p̄terea quē dei s̄t libeat. Qā ap̄t̄ te ē fons ure. fons ure xpo ē origo & causa
om̄ium honorū. Dic̄ ḡ p̄phēta. Ap̄t̄ te ē d̄s p̄ter fons ure. & iohannes euangelista. & uerbū inquit enī
ap̄t̄ dñm. hoc ḡ uerbi ap̄t̄ dñm ē fons ure. qui ip̄se de s̄t dicit. Ego si uia ueritas & uia. Et ḡ uia. ē &
fons ure. qui om̄ib⁹ p̄freat ut uiuant. Non aut̄ sic ē ap̄t̄ dñm sicut amicus ap̄t̄ amicū. b̄ ita potius ut pat̄ &
filius mis̄ d̄s. Si ap̄t̄ pat̄ē ē dicit. ut p̄sonarū p̄
prietas de monstret. Ita in lumine tuo uidemus
lumen. Lumen xpc̄ ē qui illuminat om̄em hominem uenient
re uihunc mundū. Om̄s enī qui cuq; ut natu
rali ingenio. ut diuina sapientia illuminant̄. In hoc lumine
uidet lumen. Ap̄t̄ homines quidē. aliud ē
fons & aliud lumen. immo ualde diuersa s̄t. qd̄ fons ex angusta lumen illuminat. S̄ h̄s duob⁹ nominib⁹ xpc̄
uocat̄. qd̄ m̄p̄o unū s̄t fons & lumen. P̄tende misericordiam tuā scientiis. P̄tende. id p̄roga manifesta misericordiam tuā
scientiis te. hoc ē h̄s qui fidē sc̄i iruunt̄ cognouer̄. & qui ueritatem catholicę fidei nullo errore corruper̄
& uilex̄ia nā h̄s qui resto s̄t corde. Iustitia qua electis iuste remuneratur s̄t. P̄tende h̄s qui resto s̄t corde.
ut illos p̄meritis digna premia retribuas. Resto aut̄ corde s̄t. qui fidē recta bonis operib⁹ ad ornant̄. S̄ue
qd̄ mundū cor ab om̄i malitię prauitate custodiunt̄. Non ueniat in pes sup̄piḡ. id affectu sue uolumantis re
pellandi dei. & resistendi p̄cepta ei. hoc ē initiu rotu p̄ceam. d̄postare deo. Pes aut̄ sup̄piḡ dicit. quā sic ho
mnes pedib⁹ ambulantes. transirent de loco ad locū. ita p̄sup̄iḡ adas recedet. & pulchre pedē singularit̄